

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

SEKRETARIA / SEKRETARIJAT / SECRETARIAT

Priština, 09. Januar 2013. god.

Br. ref.: RK 337/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI74/12

Podnosilac

Agim Stublla

**Zahtev za ocenu ustavnosti Rešenja Vrhovnog suda Republike Kosova,
PN. br. 410/2012 od 5. juna 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Agim Stublla iz sela Lužane, opština Podujevo.

Osporene odluke

2. Odluke javnog organa kojom su navodno povređena Ustavom zagarantovana prava su: rešenje Vrhovnog suda PN. br. 410/2012 od 5. juna 2012. god., rešenje Okružnog suda PN. br. 65/2012 od 3. aprila 2012. god., rešenje Opštinskog suda u Lipljanu KP. br. 30/2011 od 8. decembra 2011. god. i presuda Opštinskog suda u Lipljanu P. br. 129/2009 od 13. februara 2010. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar predmeta podnetog Ustavnom sudu Republike Kosovo 7. avgusta 2012. god. je ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda PN.br. 410/2012 od 5. juna 2012. god., rešenja Okružnog suda PN. br. 65/2012 od 3. aprila 2012. god., rešenja Opštinskog suda u Lipljanu KP. br. 30/2011 od 8. decembra 2011. god. i presude Opštinskog suda u Lipljanu P. br. 129/2009 od 13. februara 2010. god., pri čemu podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda da poništi odluke redovnih sudova i ponavljanje sudskog postupka na osnovu člana 442. Zakona o krivičnom postupku Kosova.

Navodne povrede Ustavom zagarantovanih prava

4. Podnosilac zahteva nije naglasio u svom zahtevu specifične povrede zagarantovanih Ustavom.

Pravni osnov

5. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2010. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

6. Sud je primetio da je podnosilac zahteva, čak i ranije, 13. septembra 2010. god., podneo sudu zahtev sa istim predmetom razmatranja, koji je registrovan pod br. KI 84/10 u odgovarajući registar.
7. Sud na zahtev KI84/10, u kojoj podnosilac zahteva je bio g. Stublla, na sednici održanoj 23. februara 2011. god. je većinom glasova odbio zahtev kao neprihvatljiv.
8. Dana 7. avgusta 2012. god., podnosilac zahteva je ponovo podneo novi zahtev Ustavnom sudu.
9. Dana 4. septembra 2012. god., odlukom GJ.R 74/12 predsednik Suda je imenovao sudiju Artu Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je imenovao Veće za razmatranje u sastavu: Almiro Rodrigues (predsedavajući) i sudije Kadri Kryeziu i Enver Hasani, kao članovi veća.
10. Ustavni sud je 2. oktobra 2012. god. obavestio Okružni sud u Prištini i Vrhovni sud o registrovanju zahteva.
11. Na pitanje Suda da li ima neki komentar o ovoj stvari Vrhovni sud je 4. oktobra 2012. god. odgovorio navodeći da su svi argumenti u vezi sa odnosnom stvari dati u obrazloženju njegove odluke.

Pregled činjenica

12. Podnosilac zahteva je radio u Kosovskoj policijskoj službi kao policijski službenik od 12. marta 2001. god.
13. U martu 2009. god., podnosilac zahteva je bio optužen za krivično delo krađe, a 13. februara 2010. god. od strane Opštinskog suda odlukom P. br. 129/2009 je bio osuđen kaznom na tri meseca zatvora, kaznu koju neće izdržavati ako u roku od godinu dana ne izvrši neko drugo krivično delo.
14. Sve činjenice podnete od g. Stublla, na novom zahtevom u vezi presude Opštinskog suda u Lipljan P.br. 129/2009 i presude Vrhovnog suda PKL.br. 69/2010, od 6. avgusta 2010. god., su potpuno ista kao na prvom zahtevom podneta u ovom Sudu 13. Septembra 2010. god.
15. Međutim, podnosilac u novi zahtev kao nove činjenice ne-razmatrane od Ustavnog suda je izneo: rešenje Vrhovnog suda PN: br. 410-2012 od 5. juna 2012. god., rešenje Okružnog suda PN. br. 65/2012 od 3. aprila 2012. god., rešenje Opštinskog suda u Lipljan KP.br. 30/2011 od 8. decembra 2011. god.
16. Dana 8. decembra 2011. god. Opštinski sud u Lipljanu je doneo rešenje KP. br. 30/2011, postupajući po zahtevu za ponavljanje krivičnog postupka pri čemu je odbacio zahtev podnosioca sa obrazloženjem da je zahtev neosnovan jer podnosilac zahteva nije podneo neki novi dokaz, što bi učinio zahtev osnovanim, te da je samo ponovio navode koje je ovaj Sud razmotrio ranije.
17. Dana 3. aprila 2012. god, Okružni sud u Prištini je doneo rešenje PN. br. 65/2012 postupajući po žalbi podnosioca zahteva gde je odbacio žalbu sa obrazloženjem da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni pravni uslovi predviđeni članom 442. ZKPK-a za ponavljanje krivičnog postupka, stoga je odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio rešenje Opštinskog suda u Lipljanu KP. br. 30/2011 od 8. decembra 2011. god.
18. Dana 5. juna 2012. god. Vrhovni sud Kosova je, postupajući po žalbi podnosioca zahteva doneo rešenje Pn. br. 410/2012, gde je odbacio žalbu kao nedozvoljenu sa obrazloženjem da je rešenje drugostepenog suda pravosnažno i da žalba kao redovno sredstvo nije dozvoljena.
19. Konačno, nezadovoljan gorenavedenim odlukama, dana 8. avgusta 2012. god., podnosilac zahteva se ponovo obratio Ustavnom sudu Kosova.

Navodi podnosioca zahteva

20. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena ljudska prava zagarantovana Ustavom ne navodeći izričito koja prava su mu navodno povređena.

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom.
22. U vezi s tim, Sud ima u vidu pravilo 36. (1. c) i . (3. e) Poslovnika o radu Ustavnog suda gde se propisuje da:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan:"

i

„(3) zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:

e) kada je Sud već doneo odluku o predmetnoj stvari i kada zahtev ne sadrži dovoljan osnov za donošenje nove odluke.“

23. U ovom smislu, u vezi sa pitanjima koja su pokrenuta od strane podnosioca, u vezi sa presude Opštinskog suda p. br. 129/2009 i presude Vrhovnog suda Pkl. Br. 69/2010, of 6. avgusta 2010. god., Sud smatra da je ovo pitanje već osuđena odlukom KI 84/10, a da Sud neće ponovo proceniti ustavnost ovih zakonskih akata.
24. U tom smislu ni ESLJP u slučajevima (X protiv Njemačke zahtev br. 1860/63, Duclos protiv Francuske, zahtev br. 20940/92) je naglasio da zahtev će se smatrati neprihvatljivim u slučajevima kada podnosilac ponavlja žalbe koja je formulisao u prethodnom zahtevu.
25. Međutim, imajući u vidu da je podnosilac u svojstvu novih činjenica predstavio rešenje Vrhovnog suda PN. Br. 410/2012 od 5. juna 2012. god, rešenje Okružnog suda PN. Br. 65/2012 od 3. aprila 2012. god., i rešenje KP.br. 30/2011 Opštinskog suda u Lipljan od 8. decembra 2011. god., koje se odnose na postupak za ponavljanje postupka, koji se razlikuje od postupka za zaštitu zakonitosti koji je bio predmet razmatranja prvog zahteva, Sud na osnovu prakse ESLJP „kada podnosilac zahteva predstavi nove činjenice, zahtev neće biti suštinski isti kao i prethodni zahtev“, razmotriće nove činjenice o novom zahtevu (vidi Chappex protiv Švajcarske, zahtev br. 20338/92 od 12/10/1994 i Patera protiv Češka zahtev br. 25326/03 br. 25326/03, od 10.01. 2006).
26. Na osnovu toga, Ustavni sud nakon razmatranja ustavnosti rešenje vrhovnog suda PN. Br. 410/2012 of 5. Aprila 2012. god., rešenje Okružnog suda PN. Br. 65/2012 od 3 aprila 2012. god., o rešenje KP.br. 30/2011 Opštinskog suda u Lipljan od 8. Decembra 2011. god., nije pronašao nikakve činjenice koje dokazuju da su povređena prava garantovana Ustavom. U stvari podnosilac, osim izražavajući nezadovoljstvo u vezi rešenje izdate od strane redovnih sudova, nije ubedljivo tvrdio zašto suđenje „nije bio pravično i nepristrasno“, na koji način je on bio tretiran nejednako, ili koji deo postupka je bio protivustavno.
27. U članu 102.3. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava je jasno propisano da: „Sudovi sude na osnovu Ustava i zakona“, i u članu 103.2 [Organizacija i Jurisdikcija Sudova] Ustava, je takođe jasno propisano da: Vrhovni sud Kosova je najviša sudska vlast“.
28. Ustavni sud nije sud činjenica i ovom prilikom želi da naglasi da je utvrđivanje činjeničnog stanja na pravilan i potpun način u punoj nadležnosti redovnih sudova. Uloga Ustavnog suda je samo da obezbedi saglasnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim pravnim instrumentima i stoga ne može da postupi kao „sud četvrtog stepena“ (vidi *mutatis mutandis*, i.a., *Akdivar protiv Turske*, 16. septembar 1996, R.J.D, 1996-IV, stav 65).
29. Činjenica da su podnosioci zahteva se ne slažu ishodom slučaja ne može da im služi kao pravo da podnesu argumentovani zahtev za povredu člana 31. Ustava (vidi *mutatis mutandis* presudu ESLJP-a zahtev. br. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, presuda od 26. jula 2005. god.).

30. Pod ovim okolnostima, Ustavni sud ne nalazi činjenice da redovni sudovi nisu sudili „na pravičan i nepristrasan način“ donoseći odluke kojima bi kršili Ustavom zagarantovana prava.
31. Podnosilac zahteva nije „u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju“, stoga Sud zaključuje u skladu sa pravilom 36. stavom 2. tačkom (c) i (d) da odbije zahtev kao očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, i pravilom 36.2 (c) i (d) Poslovnika o radu, dana 21. novembra 2012. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Arta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani